

זוהר פרשת שלח (קסג ע"א)

אדם הלוּבש ציציֵת ונתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות עליונות, נעשה בכל יום תמים.. צד הרע כאשר יסתכל באדם הזה בל יוכל להרע לו בעין רעה

במדבר הזה יתמו. פתח רבי אילאי ואמר, כתוב תמים תהיה עם ה' אלהיך, מה בין תם לתמים, באברהם כתוב התהלך לפני והיה תמים, יעקב שנשתלם יותר כתוב בו ויעקב איש תם^[ג] למה נקרא איש תם, לפי שלא נשאר בו פסולת כלל, שהרי פריעה היתה בו, ובזה שנתפרע נטהר מפסולת ההוא, ונתבטל זוהם הפסולת לגמרי, אבל אברהם שלא נצטוו על פריעה^[ד] כתוב בו תמים.. כדמיון הזה אדם הלוּבש ציציֵת, ונתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות עליונות, נעשה בכל יום תמים.. **צד הרע כאשר יסתכל באדם הזה, בל יוכל להרע לו בעין רעה,** שהרי אז הוא תמים עם ה' אלהיו ממש.. כדמיון הזה דור המדבר נתתקנו להיות כל אחד מהם תמים עם ה', ועל סוד זה כתוב במדבר הזה יתמו, ואם תאמרו שכאשר נאמר יתמו לרעה נאמר, כך הוא ודאי, שהרי היה להם להיות כל אחד תמים עם ה' בארץ הקדושה, מקום שהשכינה שרויה שם, להיות פנים בפנים ביחד עמו, ועכשיו כל אחד היה תמים במדבר שמבחוץ מארץ הקדושה, מקום הרחוק משם, שאין מסתכלים פנים בפנים עמו, להיות עם ה' כראוי.. ועוד ביארו במדבר הזה יתמו, אבל במקום אחר לא^[ט] ושם ימותו, אבל במקום אחר לא, וזה בגופים אבל לא בנשמות.. **שלא היה בעולם דור עליון כדור המדבר, ולא יהיה עד שיבוא מלך המשיח, והם בני עולם הבא,** ולעתיד לבוא כאשר יחיה הקב"ה את המתים עתידים הם להחיות בראשונה, כמו שכתוב (ישעי' כ"ו) יחיו מתים, אלו הם דור המדבר.. ועוד כדמיון זה ביארו מה שכתוב ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה, מה פגריכם, זה יצר הרע, כולל זכר ונקבה^[טז] החסרונות שיש בכם בשביל יצר הרע יפלו במדבר הזה, כמו שכתוב (שמואל א' ל') אשר פגרו מעבור את הנחל, משום שרצון הקב"ה להכרית לאותן פגרים מן העולם לנצח, וסוף הפסוק מוכיח כך, שכתוב יפלו, ולא כתוב תפלו..

זיו הזוהר

ואדמדם. **יד.** לא נצטוו אאע"ה על הפריעה כיון שאל נצרך לפריעה כידוע. **טו.** פירוש בעולם הזה אבל לא בעולם הבא, וגם כי רק הגופים יתמו אבל לא נשמותיהם. **טז.** כי היצר הרע מקורו מן ב' כחות

כתוב אני ה' לא שנית, ומבאר בזה שענינו הוא שיושפע אור חדש מן הכתר לחכמה ומן חכמה לבינה ומן בינה לתפארת ומלכות. **יג.** יבאר החלוק בין תם לתמים עד"ר החלוק שבין ירק וירקרק אדום

זוהר פרשת שלח (קסג ע"א)

כל נשים הצדקניות שבאותו הדור באות למרים, ויום ההוא נקרא יום שמחה, ויודעות להשתדל בידיעת ריבון העולמים

ודור המדבר זכו עכשו מה שלא זכו כאשר היו בחיים, שהרי ראשי ישיבות הרבה יש לעם הזה שבמדבר, בעלי מקרא בלבד, בעלי משנה לבד, בעלי אגדה לבד, ואלה ראשי הישיבות כולם בראשי חדשים ושבתות ומועדים מתאספים אצל ההר של אהרן הכהן, ונתעוררים אצלו, ונכנסים תוך הישיבה שלו, ומתחדשים שם בטהרת הטל הקדוש שיורד על ראשו, ושמן השמחה שנשפץ עליו^[1] ועמו מתחדשים כולם בהתחדשות האהבה למלך הקדוש, עד שנקרא כאן הישיבה של אהבה, ואהרן נוסע עם כל הישיבה בהסתרה דקה, יעיפו כנשרים לתוך ישיבה של אורה, והיא הישיבה של משה, וכולם עומדים מבחוץ ואין נכנסים פנימה, אלא אהרן בלבדו, ולפי השעה נקראים בשם^[2] ואין מי שיראה לו למשה, שהרי מסוה ההוא של פניו פרוסה לפניו, ושבעה ענני כבוד סביבו.. משה יאמר דבר סתם לאהרן, ואהרן מפרש לראשי הישיבות, במה מפרש, בכל אותן מעיינות החכמה שנסתמו ממנו כשהגיע זמנו של יהושע, ועכשיו הוא מחזירם אליו בכמה פליאות ומקורים ומעינות ונחלים הנובעים בכל ענין וענין, כל נשים הצדקניות שבאותו הדור באות למרים גם כן באלה הזמנים, ואז עולות כולן כתמרות עשן תוך המדבר הזה, ויום ההוא נקרא יום שמחה, הנשים בלילי שבתות ובלילי ימים טובים לכן באות אצל מרים, ויודעות להשתדל בידיעת ריבון העולמים, זכאי דור הזה מכל הדורות שבעולם.

זוהר פרשת שלח (קנט ע"ב)

התיגעו בתורה ותרואו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו אותו

אמר רבי שמעון מפרשה זו למדנו סודות החכמה, ונשמע ממנה סודות עליונים ורמים, בוא וראה הקב"ה משבח התורה ואומר, לכו בדרכי תתיגעו בעבודתי, והרי אני מביאכם לעולמות טובים העליונים, האנשים שאינם יודעים אין מאמינים ואין מבינים, אומר הקב"ה לכו לתור עולם הטוב ההוא, עולם הנחמד ההוא, אומרים האנשים איך נוכל לתור לו ולדעת כל זה, מה כתוב עלו זה בנגב^[3] התיגעו בתורה ותרואו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו אותו.

ואת העם היושב עליה, אלו הצדיקים שבגן עדן, העומדים שורות שורות בכבוד עליון במדרגות עליונות

וראיתם את הארץ מה היא וגו'. מהתורה תראו עולם ההוא, שהרי היא ירושת נחלה שאני מביאכם בה, ואת העם היושב עליה, אלו הצדיקים שבגן עדן, העומדים שורות

זוהר פרשת שלח (קצ"ג ע"א)

הטומאה זכר ונקבה הנקראים סמא"ל ולילי"ת, יח. פירוש לפי שעה ידוע נקראים בשם ליכנס מי ולפיכך כתוב פגריכם בלשון רבים. יז. כמש"כ שראוי ליכנס, אבל בלתי קריאה אין רשות ליכנס שמה. יט. נגב רמז על חכמת התורה כמאמרם ז"ל (ב"ב כה.) הרוצה להחכים ידרים. כ. חברון ענין וזה רמז על שפע אור עליון הנשפע לנשמת אהרן.

שורות בכבוד עליון במדרגות עליונות, החזק הוא הרפה, בה תראו אם זכו לכל זה כאשר התגברו על יצרם וכבשו אותו, אם לא, או שזכו כאשר התחזקו בתורה להגות בה יום ולילה, או אם כאשר רפתה ידם ממנה זכו לכל זה, המעט הוא אם רב, אם רבים הם אלה שהתיגעו בעבודתי והתחזקו בתורה, בשביל שזכו לכל זה, אם לא.

היש בה עץ אם אין, היש בה עץ החיים לעולם ולעולמי עולמים

ומה הארץ השמנה היא אם רזה. מהתורה תבינו מה הארץ, מה עולם ההוא, אם הוא משפעי טוב העליון ליושביו, או אם מגרע ממנה כלום, **היש בה עץ אם אין, היש בה עץ החיים לעולם ולעולמי עולמים**, או אם צרור החיים נמצא בתוכו, אם לא.

זוהר פרשת שלח (קס ע"א)

ויעלו בנגב. האנשים נכנסים בתוכה בנגב, בלב עצל, כמי שמתגיע לחנם ביבשות, שמחשב שאין בה שכר

ויעלו בנגב ויבא עד חברון. ויעלו בנגב. האנשים נכנסים בתוכה בנגב, בלב עצל, כמי שמתגיע לחנם ביבשות, שמחשב שאין בה שכר, רואה שהעשירות של עולם הזה אבד בשבילה, מחשב שהכל הוא בנגב, כמו שכתוב חרבו המים, ותרגומו נגיבו, אחר כך יבא עד חברון, כשבא להתחבר בה, וקורא ושונה בה.

וחברון זה מתורה שבכתב יוצא, אמור לחכמה אחותי את

ושם אחימן ששי ותלמי. רואה שם כמה פלוגתות, טמא וטהור, אסור ומותר, עונש ושכר, אלה הם דרכי התורה, דקדוקי התורה, ילידי הענק, שנולדו מצד הגבורה, וחברון שבע שנים נבנתה, אלה הם השבעים פנים לתורה, שבעים פנים יש לה, לכל צד עשרה, וחברון, זו התורה, שזה שמתגיע בה נקרא חבר, לפני צוען מצרים, למדנו שיש תורה כנגד תורה, והיינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה, **וחברון זה מתורה שבכתב יוצא, כמו שכתוב (משלי ז') אמור לחכמה אחותי את**^[כ] וזו נבנתה שבע שנים, שבשביל זה נקראת בת שבע, לפני צוען מצרים, כמו שכתוב (מלכים א' ה') ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים.

זיו הזוהר

התחברות באהבה זה לזה כאח לאחות, וכענין הכתוב מי יתנך כאח לי וגו' אשקך גם לא יבזו לי, שאין להתבייש בתלמוד תורה מן המלעיגים כי לא הביישן למד. **כא**. פירוש הברכה הוא להיותם

